авгтаръ-(тъ) м — рихо (то), сушена икра, сушен хайвер.

авгуръ (тъ) гадаятель, предъ уриятелки тъ, който гадаялъ, прогобялъ за бъдущето по полетението, пъянето и обаждането на птиците.

августъ (—) осмий месецъ въ годината тъ. в. Сръпенъ и Заревъ.

августовъ-ски (та) — ско (то), титла придавана на царете тъ, на императорите тъ и на родътъ императорски.

авдри — дрий (тъ), ловецъ, ловчий, ловякъ, който ходи по ловъ, обичя да лови, ловъ. пословъ: Авдри Никола, Никола Авдрийтъ; Султанъ Мухамедъ IV се нарекъ авдри — ловецъ. Гр. 254. 2) котий, Зелиръ, куче, което дъши, дири, — хрътъ що гони и лови зайци.

авдрийка (та) пръна която ходи на ловъ, ловдрийка, кучка, хрътка която гони зайци; котка която лови мишки.

авдрийски, ~~-ский (тъ)~~ - ска, ско, — ский (тъ) на авдри пл. Авдрийски.

авдрийски, нар. като ловци, по ловечки, казвасе авдрийската.

авдрийче (то) малко, младо, малче авдрийче.

авдрийлъкъ (тъ) ловство, ловитва, ловство; ловитва. изговаряе се авдрилъкъ и авдрилъкъ.

авдрия (та) мъж. родъ съ членъ срещу родъ. в. авдрий тъ.

авизо (то) 1) известие, обаждане, — виж ваше, хаберъ струване, ~~тъ~~ 2) малъкъ корабецъ, който носи и дава известия за търговски работи.

авлика (та) птица отъ родътъ на осойните грлъ зелени, гуслевка, тур. саръ есма. Авлика жеравина, небило птиче авлика, чай било пулка. Велика. Мс.

Авлона (—) старъ приморски градъ въ Албания. Посвъщилъ се да ли Димо, бъла яна отъ Авлона. М. 218. Посвръщилъ се (свети) Димитрий, бъла падала Сория (инче отъ Авлона). Казвасе и Авлонъ, типосе и Валона или Лавалона. Срв. Алвана и Алванция.

авладисамъ т. с. р.

авладисанъ, на, но, — ний (тъ) подиренъ, овиренъ, подкаванъ; съгледенъ, съпъкасанъ.

авладисвамъ — сувамъ, гл. д. наблюдавамъ за нъкого, съгледувамъ, за нъчтъ; вятамъ.

авлия (та) в. хавлия. 1) дворъ — ре, аулъ; дъмъ авлия се, вътренъ дворъ, предъ дворе, кръгъ дворъ. 2) кърта, утроусъ, отворивка, просвитъ (за вратя) да изгръсване. Анчелина ми се изгрисала сопченка бъла авлия, чуде толко какосонце где. В. 323. 3) махрама, ръчникъ, кърпа за ръ ръ въ вратна главъ.

~~Авлия — вжка, стар. в. хавлия, вжшъ, бъчичка. Мк.~~

Авокатинъ, — нитъ, в. адвокатинъ.

авра (та) в. хавра, 1) еврейски храмъ. Гччятъ като чифуте въ авра тъ. Ч. 142. Като чифутска авра — 168. 2) хладовина, хладина; лекъ хладенъ въ вареца, вечерникъ.

Авраначо — ~~човци~~ име еврейско, но показвано и еврейчъ. — човци, еврейчъ Авраначо дошелъ. Видишъ ли мъ Авраначовци тъ.

Авраначо име на лице. Авраамъ. Д. 16.

Авратъ име на лице. Авраамъ. Гостолюбецъ, на Авраата гостолюбецъ. М. 21

Аврора (—) Зора, Зорница, Звезда денница.

Аврумъ мерд. и бъчка ръжъ въ ръвлорско се ~~[illegible]~~ 34

авгтаръ-(тъ) м — рихо (то), сушена икра, сушен хайвер.

авгуръ (тъ) гадаятель, предъ уриятелки тъ, който гадаялъ, прогобялъ за бъдущето по полетението, пъянето и обаждането на птиците.

августъ (—) осмий месецъ въ годината тъ. в. Сръпенъ и Заревъ.

августовъ-ски (та) — ско (то), титла придавана на царете тъ, на императорите тъ и на родътъ императорски.

авдри — дрий (тъ), ловецъ, ловчий, ловякъ, който ходи по ловъ, обичя да лови, ловъ. пословъ: Авдри Никола, Никола Авдрийтъ; Султанъ Мухамедъ IV се нарекъ авдри — ловецъ. Гр. 254. 2) котий, Зелиръ, куче, което дъши, дири, — хрътъ що гони и лови зайци.

авдрийка (та) пръна която ходи на ловъ, ловдрийка, кучка, хрътка която гони зайци; котка която лови мишки.

авдрийски, ~~-ский (тъ)~~ - ска, ско, — ский (тъ) на авдри пл. Авдрийски.

авдрийски, нар. като ловци, по ловечки, казвасе авдрийската.

авдрийче (то) малко, младо, малче авдрийче.

авдрийлъкъ (тъ) ловство, ловитва, ловство; ловитва. изговаряе се авдрилъкъ и авдрилъкъ.

авдрия (та) мъж. родъ съ членъ срещу родъ. в. авдрий тъ.

авизо (то) 1) известие, обаждане, — виж ваше, хаберъ струване, ~~тъ~~ 2) малъкъ корабецъ, който носи и дава известия за търговски работи.

авлика (та) птица отъ родътъ на осойните грлъ зелени, гуслевка, тур. саръ есма. Авлика жеравина, небило птиче авлика, чай било пулка. Велика. Мс.

Авлона (—) старъ приморски градъ въ Албания. Посвъщилъ се да ли Димо, бъла яна отъ Авлона. М. 218. Посвръщилъ се (свети) Димитрий, бъла падала Сория (инче отъ Авлона). Казвасе и Авлонъ, типосе и Валона или Лавалона. Срв. Алвана и Алванция.

авладисамъ т. с. р.

авладисанъ, на, но, — ний (тъ) подиренъ, овиренъ, подкаванъ; съгледенъ, съпъкасанъ.

авладисвамъ — сувамъ, гл. д. наблюдавамъ за нъкого, съгледувамъ, за нъчтъ; вятамъ.

авлия (та) в. хавлия. 1) дворъ — ре, аулъ; дъмъ авлия се, вътренъ дворъ, предъ дворе, кръгъ дворъ. 2) кърта, утроусъ, отворивка, просвитъ (за вратя) да изгръсване. Анчелина ми се изгрисала сопченка бъла авлия, чуде толко какосонце где. В. 323. 3) махрама, ръчникъ, кърпа за ръ ръ въ вратна главъ.

~~Авлия — вжка, стар. в. хавлия, вжшъ, бъчичка. Мк.~~

Авокатинъ, — нитъ, в. адвокатинъ.

авра (та) в. хавра, 1) еврейски храмъ. Гччятъ като чифуте въ авра тъ. Ч. 142. Като чифутска авра — 168. 2) хладовина, хладина; лекъ хладенъ въ вареца, вечерникъ.

Авраначо — ~~човци~~ име еврейско, но показвано и еврейчъ. — човци, еврейчъ Авраначо дошелъ. Видишъ ли мъ Авраначовци тъ.

Авраначо име на лице. Авраамъ. Д. 16.

Авратъ име на лице. Авраамъ. Гостолюбецъ, на Авраата гостолюбецъ. М. 21

Аврора (—) Зора, Зорница, Звезда денница.

Аврумъ мерд. и бъчка ръжъ въ ръвлорско се ~~[illegible]~~ 34

авдрисъ, ва, во, — вий (тъ) на авдрия та, отъ авдрия та.

авдрисване, на, но, — нен (тъ) на авдрия тъ, на авдрия тъ.

авдрисъ, съ) дивечъ, тъ, плъчъ, множество. Србица се казва на ~~[illegible]~~ и у Сръбъ тъ; такоче да ~~[illegible]~~ турска авдрисъ попла. Влъла учарске земъе попъ. Влъла учарске земъе попъ. Въ Софий в. Гавръ.

авдисия ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~